

DSP-IV-0700-32/06

BN-1-0700-201/06

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Npłniono dn. 25.04.06
nr. 2777 podpis... *[Signature]*

Pan
Adam Biela
Senator
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Senatorze

W związku z oświadczeniem Pana Senatora, złożonym na 7. posiedzeniu Senatu w dniu 16 marca 2006 r., dotyczącym postępowania upadłościowego Coalbud Spółki Akcyjnej w Łęcznej, toczącego się w Sądzie Rejonowym w Lublinie - VIII Wydziale Gospodarczym sygn. akt VIII U 71/03, uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Upadłość Coalbud S.A. w Łęcznej została ogłoszona postanowieniem Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 4 września 2003 r. Obowiązki syndyka pełnił Pan Grzegorz Kutnik, który postanowieniem z dnia 27 września 2005 r. został odwołany, a w jego miejsce wyznaczono Panią Zofię Konopkę. Podstawą odwołania dotychczasowego syndyka był jego wniosek, uzasadniony względami zdrowotnymi. Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2004 r. sędzia - komisarz ustanowił radę wierzycieli, która stosownie do treści art. 130 § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. - Prawo upadłościowe (Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 ze zm.) – mającego zastosowanie w niniejszej sprawie m.in. kontroluje działania syndyka oraz udziela mu zezwolenia na dokonywanie czynności określonych w art. 131 Prawa upadłościowego.

Po ogłoszeniu upadłości Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w uwzględnieniu wniosku syndyka, przekazał w dwóch transzach na rachunek masy upadłości środki pieniężne w kwocie 157.629,32 zł (w dniu 20 października

2003 r.) oraz w kwocie 294.065,98 zł (w dniu 11 grudnia 2003 r.), co stanowiło łącznie kwotę 451.695,30 zł - z przeznaczeniem na wypłatę zaległych wynagrodzeń pracowniczych. Powyższe środki pieniężne syndyk wypłacił pracownikom z tytułu zaległych wynagrodzeń pracowniczych za okres trzech miesięcy przed datą ogłoszenia upadłości wraz z odprawami z tytułu grupowego zwolnienia z pracy, co znajduje uzasadnienie w art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 85 ze zm.). Pozostałe niewypłacone należności pracownicze, zarówno z tytułu wynagrodzeń, jak i zasiłków rodzinnych oraz środków zgromadzonych przez pracowników w kasie zapomogowo-pożyczkowej, zostały ujęte z urzędu w przygotowanym przez syndyka projekcie listy wierzytelności.

Do chwili obecnej nie nastąpiła niestety wypłata należności pracowniczych, zaliczonych do pierwszej kategorii listy wierzytelności, z uwagi na całkowity brak środków pieniężnych w masie upadłości. W chwili ogłoszenia upadłości w masie znajdowała się jedynie kwota około 11.000 zł, którą syndyk musiał przeznaczyć na zaspokojenie bieżących kosztów postępowania; w tym przede wszystkim ogłoszeń i obwieszczeń, przewidzianych w Prawie upadłościowym, a także kosztów ogłoszeń o przetargach na sprzedaż nieruchomości. Z ogólnej kwoty 742.091,29 zł należności upadłego wraz z odsetkami na dzień ogłoszenia upadłości, do dnia 6 kwietnia 2006 r. syndyk wyegzekwował jedynie kwotę 19.642,52 zł, która również została przeznaczona na zaspokojenie kosztów postępowania.

Z akt postępowania upadłościowego wynika, że wszystkie ruchomości, jakie syndyk objął w dniu ogłoszenia upadłości i sprzedał do chwili obecnej, nie wchodziły do masy upadłości, gdyż z tytułu umowy przewłaszczenia stanowiły zabezpieczenie kredytu udzielonego przez bank. Pozyskane środki ze sprzedaży tych ruchomości zostały zatem przekazane bankowi.

Natomiast dotychczasowe działania syndyków, zmierzające do zbycia nieruchomości masy upadłości, przyniosły efekt dopiero w ostatnich miesiącach. W marcu 2006 r. została zawarta umowa sprzedaży lokalu handlowego przy ul. Dożynkowej w Lublinie za kwotę 146.400 zł. W dniu 19 kwietnia 2006 r. została sporządzona z kolei umowa sprzedaży nieruchomości położonej w Łęcznej przy ul. Przemysłowej za kwotę 260.000 zł, przy czym jak wynika z oświadczenia syndyka, środki pieniężne z tego tytułu zostaną przekazane na rachunek masy upadłości do końca kwietnia

2006 r. Sprzedaż wymienionej nieruchomości nastąpiła w wyniku wykonania uchwały rady wierzycieli nr 1/2006 z dnia 14 lutego 2006 r., zezwalającej syndykowi na sprzedaż nieruchomości z wolnej ręki, poniżej ceny oszacowania.

Zgromadzone do chwili obecnej środki finansowe pozwoliły na uregulowanie w marcu 2006 r. zaległych kosztów postępowania upadłościowego.

Środki finansowe, jakie syndyk pozyska zarówno ze sprzedaży nieruchomości położonej w Łęcznej, jak i ze ściągniętych należności, nie wystarczą na pełne zaspokojenie wierzytelności kategorii pierwszej, co spowoduje konieczność sporządzenia planu podziału z uwzględnieniem zasady proporcjonalności, określonej w art. 206 Prawa upadłościowego. Zasada ta oznacza, że plan podziału będzie obejmował zaspokojenie takiego samego procentu wszystkich wierzytelności ujętych w pierwszej kategorii zaspokojenia, a zatem również wierzytelności Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zgłoszonej w kwocie ponad 450.000 zł. Dodatkowo uwzględnić tutaj należy również wynagrodzenia pracownicze należne członkom zarządu upadłej Spółki, jak również fakt zaspokojenia składek ubezpieczenia społecznego należnych od pracodawcy.

Z dokonanych ustaleń wynika, że po uiszczeniu przez nabywcę pełnej kwoty ceny za nieruchomość położoną w Łęcznej, syndyk przygotuje w maju 2006 r. pierwszy częściowy plan podziału, obejmujący wierzytelności kategorii pierwszej. Przewidując możliwość złożenia zarzutów do planu podziału należy ocenić, że realizacja planu najwcześniej nastąpi jesienią bieżącego roku.

Nie jest możliwe jednoznaczne wskazanie terminu zakończenia przedmiotowego postępowania upadłościowego, gdyż do zlikwidowania masy upadłości pozostały jeszcze wierzytelności upadłego, w stosunku do których toczy się kilka egzekucji komorniczych. Szacunkowa wartość wierzytelności, co do których syndyk wszczął procedurę egzekucyjną, wynosi około 400.000 zł.

Syndyk będzie mógł podjąć kroki zmierzające do realizacji uprawnienia określonego w art. 131 § 1 pkt 5 Prawa upadłościowego tj. sprzedaży wierzytelności, po wyczerpaniu drogi postępowań egzekucyjnych. Dopiero całkowita egzekucja należności upadłego, w tym sprzedaż należności niemożliwych do ściągnięcia, pozwoli na przygotowanie ostatecznego planu podziału i zakończenie postępowania.

Odnosząc się do sprawy sygn. akt VII P 113/06, z powództwa Kazimierza Ryc przeciwko Coalbud Spółce Akcyjnej w Łęcznej o wynagrodzenie, uprzejmie informu-

ję, że wpłynęła ona do Sądu Rejonowego w Lublinie - VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 16 stycznia 2006r. Dnia 17 stycznia 2006r. powód został wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez sprecyzowanie, w jakiej wysokości i z jakiego tytułu dochodzi kwoty pieniężnej. Po wykonaniu powyższego zobowiązania Sąd Rejonowy postanowieniem wydanym na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 lutego 2006 r. odrzucił pozew na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania cywilnego. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał m.in. na toczące się postępowanie upadłościowe Coalbud S.A. w Łęcznej, w którym wierzytelność powoda została ujęta na liście wierzytelności w kategorii pierwszej. Odpis postanowienia z dnia 3 lutego 2006 r., wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o przysługujących środkach odwoławczych, został doręczony Panu Kazimierzowi Ryciowi w dniu 15 lutego 2006r. Strony nie wniosły zażalenia na powyższe orzeczenia, a zatem postanowienie z dnia 3 lutego 2006 r. o odrzuceniu pozwu jest prawomocne.

Podkreślić należy, że w ramach nadzoru nad działalnością administracyjną sądów Minister Sprawiedliwości nie posiada uprawnień pozwalających na ingerowanie w treść orzeczeń. Zgodnie z art. 39 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) czynności z zakresu nadzoru nad działalnością administracyjną sądów nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli. Nadzór nad działalnością orzeczniczą sądów sprawują wyłącznie sądy wyższej instancji i Sąd Najwyższy.

Odpowiadając na zawarte w oświadczeniu zapytanie dotyczące możliwości korzystania z funduszy pochodzących ze środków budżetowych lub pochodnych, które przeznaczane są na cele pracownicze w przypadku postępowań upadłościowych, informuję, że powyższa problematyka regulowana jest przepisami ustawy z dnia 29 grudnia 1993r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy. Ustawa określa zasady i zakres ochrony roszczeń pracowniczych w razie niemożności ich zaspokojenia z powodu niewypłacalności pracodawcy (art.1). Niewypłacalność w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy, zachodzi m.in., gdy na podstawie prawa upadłościowego ogłoszono upadłość pracodawcy. Za dzień wystąpienia niewypłacalności uważa się wówczas datę postanowienia sądu o ogłoszeniu upadłości (art. 3 ust., 2a).

Zgodnie z art. 6 ust. 1, zaspokojeniu ze środków Funduszu podlegają należności główne z tytułu: 1) wynagrodzenia za pracę, 2) przysługującego pracownikowi na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa pracy: a) wynagrodzenia za czas niezawinionego przez pracownika przestoju, b) wynagrodzenia za czas zwolnienia od pracy, wynagrodzenia, o którym mowa w art. 92 Kodeksu pracy, oraz wynagrodzenia za czas innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy, c) świadczenia wyrównawczego przysługującego na podstawie przepisów o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, d) zasiłku chorobowego finansowanego ze środków na wynagrodzenia, e) wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego, f) odprawy pieniężnej przysługującej w razie rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących pracodawcy, g) składki na ubezpieczenia społeczne należne od pracodawców, o których mowa w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.).

Świadczenie z tytułu odprawy pieniężnej podlega zaspokojeniu, jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym, niż 6 miesięcy poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w okresie nie dłuższym niż 4 miesiące następujące po tym dniu (art. 6 ust. 6). Pozostałe świadczenia podlegają zaspokojeniu za okres nie dłuższy, niż 3 miesiące poprzedzające dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy albo za okres nie dłuższy, niż 3 miesiące poprzedzające ustanie stosunku pracy, jeżeli ustanie stosunku pracy przypada w czasie nie dłuższym, niż 6 miesięcy poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy (art. 6 ust. 4 ustawy). Wszystkie świadczenia dotychczas wymienione podlegają zaspokojeniu także w przypadku, gdy uprawnienie do tych świadczeń powstanie w dniu wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w dniu ustania stosunku pracy.

Tryb realizacji niezaspokojonych roszczeń pracowniczych określony jest w art. 7 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy. Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy w ciągu jednego miesiąca od dnia wystąpienia niewypłacalności pracodawcy, pracodawca, syndyk, likwidator lub inna osoba sprawująca zarząd majątkiem pracodawcy sporządza zbiorczy wykaz niezaspokojonych roszczeń pracowniczych, określając osoby uprawnione oraz rodzaje i wysokość należnych im świadczeń podlegających zaspokojeniu ze środków Funduszu. Wykaz obejmuje świadczenia podlegające zaspokojeniu ze środków Funduszu z okresów poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy. Jeżeli zaspokoje-

niu ze środków Funduszu podlegają świadczenia z okresów następujących po dniu wystąpienia niewypłacalności pracodawcy, podmiot określony w ust. 1 sporządza niezwłocznie, po ustaniu stosunku pracy osób uprawnionych, wykazy uzupełniające. Wykaz i wykazy uzupełniające przekazuje się kierownikowi Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, który po stwierdzeniu zgodności wykazu lub wykazu uzupełniającego z przepisami ustawy, przekazuje niezwłocznie odpowiednie środki finansowe w celu wypłacenia uprawnionym osobom.

Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy wypłata świadczeń pracowniczych może nastąpić także na podstawie wniosku zgłoszonego przez uprawnioną osobę kierownikowi Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Wniosek składa się w ciągu dwóch tygodni po upływie terminów przewidzianych do złożenia wykazu lub wykazu uzupełniającego. Wypłaty dokonuje kierownik Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych niezwłocznie po stwierdzeniu, że wniosek obejmuje roszczenia podlegające zaspokojeniu ze środków Funduszu.

O odmowie wypłaty świadczenia pracowniczego w całości lub w części - zgłoszonego w trybie określonym w art. 7 ust. 1, 1a i 3 - kierownik Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych zawiadamia niezwłocznie na piśmie zainteresowaną osobę, podając uzasadnienie tej odmowy (art. 8 ust. 1). Spory powstałe w związku z odmową wypłaty świadczenia pracowniczego ze środków Funduszu rozstrzyga sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy (art. 8 ust. 2 ustawy).

Przedstawiając powyższe wyjaśnienia oraz informacje o sprawach sądowych wymienionych w oświadczeniu Pana Senatora mam nadzieję, że są one wystarczające. Informuję również, że w świetle podejmowanych dotychczas przez sąd upadłościowy czynności w sprawie sygn. akt VIII U 71/03, brak jest podstaw do podejmowania ze strony Ministra Sprawiedliwości jakichkolwiek działań nadzorczych. Mając jednak na uwadze zawartą w oświadczeniu Pana Senatora prośbę o przyspieszenie ww. postępowania, sprawa ta pozostanie w kręgu mojego zainteresowania.

[Podpis]

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Krzysztof Józefowicz
PODSEKRETARZ STANU